

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 11

Din mijlocul furtunii

Bună prietene! Problema existenței lui Dumnezeu este imposibil de a fi discutată chiar și de cei mai înțelepți. Biblia spune că numai nebunul spune în inima lui “Nu există Dumnezeu!”. Omul nu poate vorbi despre Dumnezeu desi detalii despre El putem găsi chiar în viața de zi cu zi a omului. Iată ce spune Iov 12,7-9:

⁷*“Întreabă dobitoacele, și te vor învăța, păsările cerului, și îți vor spune;*

⁸*vorbește pământului, și te va învăța; și peștii mării îți vor povesti.*

⁹*Cine nu vede în toate acestea dovada că mâna Domnului a făcut asemenea lucruri”*

Problema noastră este că trăim într-o lume atât de agitată și nu mai avem timp pentru nimic. Dar te rog să observi ceea ce spune Dumnezeu aici: uită-te la păsările cerurilor, fii atent la natură, vorbește cu pământul, studiază peștii iar toate acestea îți vor vorbi de puterea creatoare a lui Dumnezeu. Dar din păcate noi nu avem timp pentru a ne opri și a observa, analiza, dar dacă totuși ne-am luat un timp pentru a ieși în grădina sau oriunde în natură vom observa pacea pe care o vom primi. Interesant de menționat că această pace nu vine din natură, ci de la Dumnezeu, iar prin natura înțelegem natura creatoare a lui Dumnezeu, așa că văzând și studiind nu poți să te îndoiești de dragostea Sa. Problema noastră este că trăim într-un continuu freamăt. Din discuția lui Iov cu prietenii săi înțelegem că problema nu era existența lui Dumnezeu, ei știau că Dumnezeu există, fiecare de o formă sau alta avea o idee despre Dumnezeu, poate că nu aveau ideea corectă dar cel puțin nici unul dintre ei nu se îndoiau de existența Lui, ci numai nu înțelegeau de ce Iov se afla în acea situație. Așa că având în vedere că nu înțelegeau ce i se întâmplă, au dedus că vina o purta numai el acuzându-l astfel fără milă. În toată această discuție Dumnezeu a păstrat liniștea și nu a spus nimic lăsând ființele umane să vorbească între ele. Nu știu dacă ai observat dar ultima dată când Dumnezeu a vorbit a fost în capitolul 2, iar până în cap. 38 nu mai spune nimic. Așa este Dumnezeu acorda această posibilitate omului de a ajunge la propriile convingeri și concluzii. El nu ne-a lăsat singuri, ci tot ceea ce avem nevoie ne-a descoperit-o în Cuvântul Său și nu ne obligă să credem ceva atâta timp cât noi nu dorim.

Până la urmă Dumnezeu intervine în discuția lui Iov cu prietenii săi. Biblia spune că o face dintr-un vârtej. Pentru noi un vârtej este un fenomen meteorologic ce constă într-un curent de aer care se mișcă circular având o mișcare giratorie în jurul unui ax vertical care se menține într-o poziție relativ stabilă. Acest vârtej poate avea diferite forme, de la unul foarte firav care ridică praful până la altul care are forța unui uragan. Este interesant de observat că de mai multe ori surprindem relaționată prezența lui Dumnezeu de prezența unui vârtej, un caz concret fiind răpirea lui Ilie la cer într-un vârtej. Cel mai important este faptul că Dumnezeu încearcă să ne

dea certitudinea că nu este departe de noi, El vrea ca noi să înțelegem că El dorește întotdeauna să fie alături de noi.

O prietene, te rog să ai în vedere faptul că dragostea lui Dumnezeu pentru tine este o certitudine, El se preocupă pentru tine, El știe prin ce treci la fel ca și în cazul lui Iov. Eu știu că de multe ori în viață te simți luat de tumultul vieții în abisul problemelor și ajungi la concluzia că Dumnezeu te-a abandonat și că te-a uitat, dar nu este așa. Uită-te la situația lui Iov, se părea că nu mai era nici o șansă de viață pentru el, nimeni nu înțelegea situația lui, chiar prietenii lui în loc să îl consoleze îl criticau și îl certau și de-odată când nimeni numai credea că se mai poate întâmpla ceva îl vedem pe Dumnezeu că intervine dintr-un vârtej. Având în vedere această experiență minunată, nu crezi că Dumnezeu poate să facă la fel și cu tine? Ai puțină răbdare, Pavel spune că nu vei fi probat peste puterile tale. Deja Dumnezeu lucrează în viața ta, prin intermediul durerilor El deja lucrează iar în final dacă îi rămâi credincios victoria și finalul fericit va fi asigurat.

Vom trece la partea a doua a studiului. Aici Dumnezeu vorbește din vârtej, iar prima lui frază este o întrebare. O găsim în Iov 38,2:

"²Cine este cel ce Îmi întunecă planurile, prin cuvântări fără pricepere?"

Este important să înțelegem că atunci când Dumnezeu întreabă ceva nu este pentru că ignoră răspunsul, ci datorită faptului că forma cea mai bună de a înțelege omul ceva este lăsându-se întrebant. Întrebările divine sunt întrebări didactice al căror obiectiv nu este de a informa ci de a forma pe cei care răspund întrebării. Pe parcursul Bibliei Dumnezeu folosește metoda întrebării de mai multe ori. Prima întrebare o găsim în grădina Eden când se adresează lui Adam și îl întreabă "Unde ești?" Oare Dumnezeu nu știa unde este Adam? Sigur că știa! Adam avea nevoie să realizeze unde se afla, unde s-a dus, în ce problemă s-a băgat depărtându-se de Dumnezeu. Așa că, de aceea Dumnezeu îi pune această întrebare. Întrebarea lui Dumnezeu este o întrebare retorică.

Deci revenind la Iov, întrebarea pe care i-o pune Dumnezeu avea obiectivul de a-l stimula să gândească. Interesantă întrebare, ne duce cu gândul la cât de nepotrivit și neînțelept este să încerce omul să răspundă la întrebări care îi corespund numai lui Dumnezeu. În această întrebare trebuie să scoatem ceva în evidență, și anume planurile lui Dumnezeu. Înțelegând că aici este vorba de planuri divine aceasta nu înseamnă că Iov s-a născut pentru a suferi cum ar putea gândi unii fataliști sau determiniști care inventează destinul. Planul pe care îl menționează Dumnezeu era legat de provocarea lui Satana și că avea un obiectiv. Niciodată Dumnezeu nu va permite ca suferința să afecteze copilul său dacă ar ști că nu slujește la nimic. Poți să fii convins că finalul fericit al vieții lui Iov poate să fie de asemenea și al tău, acest final pe care tu nu îl cunoști datorită durerii prin care treci, dar care este deja cunoscut de Dumnezeu. Este clar că Iov nu putea să își cunoască finalul fericit, dar noi acum da, iar din experiența lui am învățat că în spatele oricărei încercări sub mâna lui Dumnezeu sta un final binecuvântat. Toate lucrurile lucrează spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu.

Vom trece la partea a treia a studiului. Interesant că Dumnezeu nu răspunde la întrebarea pe care Iov a pus-o, și anume la întrebarea "de ce sufăr?". Dumnezeu nu răspunde la nedumerirea

lui Iov, ci îl conduce a medita la puterea creatoare a lui Dumnezeu descoperită în natură. Iată întrebarea din Iov 38,4-7:

⁴"Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere.

⁵Cine i-a hotărât măsurile, știi? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el?

⁶Pe ce sunt sprijinite temelile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului,

⁷atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie, și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?"

Interesantă întrebare. Niciunde nu găsim că Iov ar fi spus că știe totul, totuși Dumnezeu îi spune că dacă într-adevăr știi multe atunci spune-mi. În realitate această întrebare nu era pentru Iov ci pentru prietenii lui care erau acolo lângă el auzind totul și pe care se pare că Dumnezeu nu îi vede, îi ignoră. Așa că Dumnezeu continuă dorința sa de a-i ajuta să înțeleagă că prin mulțimea cuvintelor și retorismelor și filozofiilor lor ei nu știu nimic, și nici nu vor ști nimic până nu vor cunoaște puterea creatoare a celui Atotputernic învățând să se încreadă deplin în El. O prietene, ființă umană este numai creatura, praf, și în loc să filozofeze ar fi mai bine să învețe umilința, iar în tăcere să asculte sfatul divin și în ciuda faptului că de multe ori nu înțelegem prin ce trecem totuși să învățăm a ne încrede în Cel care știe toate lucrurile de la început și care deja are pregătită soluția de ieșire din negura problemelor și depărtării noastre de El. De asemenea El dorește să înțelegem că pentru că este Atotputernic și că conduce tot universul noi fiind atât de ne semnificativi nu se va îngriji de noi. De aceea El pune următoarele întrebări în Iov 39,1-4:

¹Știi tu când își fac caprele sălbaticice puii? Vezi tu pe cerboaice când fată?

²Numeri tu lunile în care sunt însărcinate, și cunoști tu vremea când nasc?

³Ele se pleacă, fată puii, și scapă iute de durerile lor.

⁴Puii lor prind vlagă și cresc sub cerul slobod, pleacă, și nu se mai întorc la ele"

Este ca și cum Dumnezeu ar spune, tu nu știi, dar Eu da! De exemplu caprele sunt animale iar Eu știu totul despre ele, cu cât mai mult să nu știu Eu totul despre tine, tu ești fiul meu și ai fost creat după asemănarea Mea. Așa că în suferința ta, deși Eu știu totul despre tine și durerea ta și desi aceasta continuă, înseamnă că există un motiv, obiectiv pe care tu în momentul acestea nu îl poți înțelege. Întrebarea aceasta a mai fost pusă mai târziu poporului Israel când aceasta gândea că Dumnezeu l-a abandonat, iar această întrebare ne este pusă și nouă astăzi mie și ție în toate acele momente în care ne credem părăsiți de Dumnezeu. Să citim Isaia 40,25-28:

²⁵"Cu cine Mă veți asemana, ca să fiu deopotrivă cu el?" zice Cel Sfânt.

²⁶"Ridicați-vă ochii în sus, și priviți! Cine a făcut aceste lucruri? Cine a făcut să meargă după număr, în șir, oștirea lor? El le cheamă pe toate pe nume; așa de mare e puterea și tăria Lui, că una nu lipsește."

²⁷"Pentru ce zici tu, Iacove, pentru ce zici tu, Israele: „Soarta mea este ascunsă dinaintea Domnului, și dreptul meu este trecut cu vederea înaintea Dumnezeului meu?"

²⁸Nu știi? N-ai auzit? Dumnezeul cel veșnic, Domnul a făcut marginile pământului. El nu obosește, nici nu ostenește; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă"

Ce frumos pasaj. De ce crezi tu că Dumnezeu te-a abandonat, de crezi tu că Dumnezeu te-a lăsat singur aici pe pământ suferind și s-a dus în altă galaxie. Nu știi tu oare ca Dumnezeu nu obosește iubind? Crezi tu că Îl poți înțelege? Și dacă nu îl poți înțelege, atunci de ce îl acuzi? Te rog să te liniștești, te rog să ai răbdare!

În partea a patra a studiului vom învăța despre înțelepciunea celor înțelepți. Știai că înțelept nu este cel care știe mult ci cel care a învățat să se încreadă în Dumnezeu? În capitolele 38 și 39 găsim multe întrebări cu care oamenii de știință de astăzi se delectează. Dar în ciuda faptului că în cele două capitole găsim lucruri pe care știința de astăzi le poate verifica și confirmă, întrebările puse de Dumnezeu lui Iov și prietenilor lui nu au fost puse pentru că aceștia să înțeleagă un concept științific, ci a înțelege că dacă Dumnezeu înțelege lucruri mărunte cum ar fi suferința unui iedut și cu atât mai mult se preocupa de suferința unuia din fiii Săi. Fără îndoială că nu putem ignora valorile științifice descoperite în aceste capitole, toată știința și avansul tehnologic de astăzi poate verifica și confirmă că, tot ceea ce a fost scris aici cu mii de ani în urmă când nu exista toate descoperirile de astăzi, este complet adevărat și valabil, fapt ce confirmă de asemenea că Biblia este adevărata iar Dumnezeu este real și originarul tuturor lucrurilor bune și frumoase.

Ajungem la sfârșitul studiului, iar aici vom vorbi despre pocăința lui Iov. Să citim Iov 40,1-4:

¹Domnul, a vorbit lui Iov, și a zis:

²"Ești încredințat acum tu, care vorbești împotriva Celui Atotputernic? Tu care mustri pe Dumnezeu, mai ai vreun răspuns de dat?"

³Iov a răspuns Domnului, și a zis:

⁴"Iată, eu sunt prea mic; ce să-ți răspund? Îmi pun mâna la gură."

Ce cuvinte teribile... "ce îți pot răspunde...", "mai bine tac..." Așa este prietene, de multe ori mai bine este pentru noi să rămânem tăcuți. Noi ființele umane suntem ciudate, ne place să inventăm, să explicăm ce nu este explicabil, să descoperim ceea ce Dumnezeu nu ne-a descoperit. A avea credință nu înseamnă a crede numai în ceea ce înțelegi ci mai ales în ceea ce nu înțelegi. În multe circumstanțe tocmai aceasta ne lipsește, și anume încredere în Dragostea lui Dumnezeu, în infinita Sa Înțelepciune. El niciodată nu ne va lăsa singuri, chiar dacă circumstanțele par să indice că suntem singuri. În final Iov a învățat că avea nevoie de a se încrede și mai mult în Dumnezeu. De ce spun că avea nevoie să se încreadă și mai mult în El, mai ales că el deja se încredea în El. Simplu, pentru că nu există limită în creșterea credinței, nu înseamnă că dacă astăzi ai credință este totul, nu, poți prin experiențele viitoare crește în credință și mai mult. În Iov 42,1-6 găsim declarația de credință a lui Iov:

¹Iov a răspuns Domnului, și a zis:

²"Știi că Tu poți totul, și că nimic nu poate sta împotriva gândurilor Tale". -

³"Cine este acela care are nebunia să-Mi întunece planurile?" - "Da, am vorbit, fără să le înțeleg, de minuni, care sunt mai presus de mine și pe care nu le pricep." -

⁴"Ascultă-Mă, și voi vorbi; te voi întreba, și Mă vei învăța." -

⁵"Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut.

⁶De aceea mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă."

Aceste cuvinte vorbesc despre realitatea în care trăim, "eu am auzit vorbindu-se despre Tine, dar acum ochii mei te văd...". Până la ce punct îl cunoști tu pe Dumnezeu? Îl cunoști pentru că ai auzit vorbindu-se despre El, sau pentru că ai avut experiența întâlnirii personale cu El?

Știi noi, ființele umane, deschidem Scriptura, citim despre dragostea lui Dumnezeu, vedem ceea ce El a făcut în viața personajelor biblice, dar din păcate nu învățăm nimic. Uneori avem nevoie de a rămâne singuri în viață, în jurul nostru totul se năruie, pământul se cutremură sub picioarele noastre și nu știm ce să facem, răniți, terminați în toată puterea cuvântului, dar numai atuncea învățăm să cunoaștem pe Dumnezeu, iar aceasta nu pentru că am auzit o predică despre El, nu pentru că cineva ne-a povestit experiența vieții lui, ci pentru că acum în mijlocul suferințelor am început să învățăm că dragostea lui Dumnezeu nu este o teorie, în slăbiciuni și puncte slabe, când simțim că nu mai avem putere atunci vine mâna puternică a lui Dumnezeu pentru a te ridica, pentru a-ți vindeca rănilor, pentru a te face să crezi din nou în viață.

Nu te descuraja prietene, prinde-te de mâna puternică a lui Dumnezeu, în mijlocul tristeții și durerii, pleacă-ți genunchiul înaintea Bunului nostru Tată și ridică-ți glasul către el spunându-i: "Eu te cunoșteam numai pentru că am auzit de Tine, dar acum eu te cunosc și îți mulțumesc pentru durerea care a sfâșiat viața mea, pentru că dacă nu era așa poate că niciodată nu aș fi descoperit așa după cum ești tu în realitate."

Dumnezeu să te binecuvânteze!

Traducere si tehnoeditare: Gabriel Radu

www.7adventist.com/studiu/

lectiuneazs@yahoo.com